

Zvestovanie Panny Márie

24. marca 2024 ✝ Svätec týždňa

Pri Jeruzalemskom chráme boli vychovávané dcéry zo šľachetných rodov, ktoré svoj útlý vek obetovali Božím službám, a keď dosiahli vek dospelosti, vracali sa späť domov k svojim rodinám. Takouto pannou bola aj Blahoslavená Panna Mária.

Následkom prvorodeného hriechu v raji upadlo celé ľudské pokolenie v ohavné diablove otroctvo a všetky národy, až na ľud židovský, po celých 4000 rokov boli pohrúžené v temnotách neviery a nad všetkými ľuďmi napospol bol vyrieknutý smrteľný ortieľ. Boh sa však zmiloval nad človečenstvom a zaslúbil mu Vykupiteľa. Tento svoj svätý sľub opakoval častokrát skrze prorokov, až napokon prišiel čas vyplnenia, kedy Spasiteľ mal naozaj na zem túto zostúpiť. Dnes je tomu už bezmála dvetisíc rokov, čo Všemohúci Boh daný svoj sľub aj skutočne splnil. (Pôvodný text vyšiel v roku 1907, pozn. red.)

Päťsto rokov predtým predpovedal prorok Izaiáš: «Hľa, Panna počne a porodí syna a meno jeho bude Emanuel» tzn. Boh s nami. Táto Panna, ktorá Vykupiteľa sveta počať a porodiť mala, bola najblahoslavenejšia Panna Mária.

A. Mironov, *Zvestovanie*

zdroj: wikimedia commons

Žila v mestečku Nazaret, ležiacom v galilejskom pohorí, v chudobe a skrytosti, túžobne aj sama očakávajúc sľúbeného Vykupiteľa. 25. marca bola práve vo svojej izbičke ticho pohrúžená v modlitbách, keď k nej všemohúci Boh zoslal svojho nebeského posla, archanjela Gabriela. S najhlbšou úctou blížil sa nebeský posol k sv. Panne a riekol: «Zdravas buď Mária, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná si ty medzi ženami.»

Nikdy predtým ani potom nedostalo sa človeku tak vznešeného pozdravenia ako tu Márii. Veď menom samej Božej velebnosti prinášal anjel toto pozdravenie! A týmto zároveň dobrý anjel opäť napravil, čo zlý anjel kedysi ľuďom zapríčinil. Padlý anjel Lucifer, zvedúc Evu, uvrhol celé človečenstvo do nešťastia; a teraz zase dobrý anjel Gabriel priniesol Márii, druhej Eve radostné posolstvo, že počne a porodí Spasiteľa a Vykupiteľa sveta. «Zdravas Mária!», sú teda nebeské slová.

Anjel však pokračoval ďalej: «Milosti si plná.» A zaiste ani nedosiahol žiaden človek milosti Božej v tak plnej a tak zvrchovanej miere, ako Mária; lebo Mária bola nepoškvrnená, počatá bez viny dedičného hriechu; ona podľa slov sv. Petra Zlatouštieho (Chrisologa) dala nebesiam česť, zemi stvoriteľa, pohanom svetlo viery, životu prinavrátila poriadok a mravom kázeň. Ostatní svätí obdržali síce tiež jednotlivé podiely milosti, ale srdce Márie naplnil Boh milosťami všetkými. A z tejto plnosti aj my dostávame: Mária je akoby pokladnicou všetkých Božích milostí.

A nie nadarmo jej anjel povedal: «Pán s Tebou!» Pán bol, ako hovorí sv. Bernard, s Pannou Máriou nielen duševne, ale aj telesne. Bol síce aj s ostatnými svätými, ale nadovšetko s Máriou, a s ňou ešte natoľko v živom styku, že nielen jej vôľu, ale aj jej telo so sebou spútal. Z tej príčiny pokračuje tenže svätý: «Pán je s Tebou, ako otec so svojou dcérou, nad ktorou bedlivo dozerá; ako ženích s nevestou, ktorú jedine miluje; ako kráľ s kráľovnou, ktorú vo vysokej úcte má». Preto, duša kresťanská, pros denne Pannu Máriu, aby ti pomohla, žeby aj s tebou bol Pán Boh po celý tvoj život, aj v poslednú hodinu smrti.

El Greco, *Zvestovanie*

zdroj: wikimedia commons

«Požehnaná si medzi ženami,» pokračoval anjel vo svojom pozdrave. Všetci Mária je z celého svojho pokolenia najvyššie požehnaná, pretože len ona jediná stala sa účastnou dôstojnosti, byť «matkou Božou». Ona sama jediná je matkou a pannou zároveň; ona skrz svojho Syna, ktorého porodila, premenila Božiu kliatbu v požehnanie. Eva bola pôvodkyňou hriechu, Mária je studnicou milosti; Eva nás ranila, Mária uzdravila. Ona počujúc anjelovo slovo, zarazila sa a premýšľala v duchu, aké by to malo byť pozdravenie.

Sv. Ambróz píše: «Mária sa nezľakla anjela ako nebeského ducha, ale preto sa zľakla, že sa jej anjel zjavil v podobe mládenca; a ešte viac sa zľakla pochvaly, ktorú o sebe počula.» Preto premýšľala, aké by to bolo pozdravenie? Ona sa vždy pokladala za pannu chudobnú a svetu celkom neznámu; nevidala na sebe iné, než chyby a nedostatky; považovala sa za nehodnú Božích milostí, a preto sa zľakla, počujúc tak vysokú, anjelskú pochvalu.

A keď anjel spozoroval, že sa sv. Panna zľakla, riekol jej: «Neboj sa, lebo si našla milosť u Boha; hľa, počneš a porodíš syna a nazveš meno jeho Ježiš. On bude veľký a bude sa nazývať Synom Najvyššieho.» Na tieto slová prenikla srdce sv. Panny sladká radosť. Mlčala však a premýšľala, ako je to možné, žeby sa mala stať matkou, keďže ona, dokiaľ len bude živá, zaumienila si zostať pannou. Nevediac si to nijako v mysli urovnať a len do ešte väčších rozpakov upadajúc, otvorila konečne ústa a riekla:

«Ako sa to stane, pretože ja muža nepoznám?» Na čo anjel ihneď rozptýlil všetky jej pochybnosti, doložiac, že sa to stane zázračne, mocou Ducha Svätého. Len teraz Mária sklonila hlavu a s najhlbšou pokorou vyslovila oné vážne slová, na ktoré zem a nebesia s napätím čakali: «Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.» A v tom okamihu «Slovo» v nej telom učené je. Syn Boží stal sa človekom, aby nebesia zmieril so zemou.

Poučenie

V Svätej zemi je mestečko menom Nazaret, ležiace vysoko v zelenom údolí, obklopenom horami. Z jednej strany sa opiera o vrch, a tu sú domy tak stavané, že zadná stena, ba niekde aj celá izba je vytesaná do skaly. V tomto mestečku žijú moslimovia aj kresťania. Je tu tiež františkánsky kláštor s pekným kostolom. A v tomto kostole ide sa najprv niekoľko schodov smerom dole, potom rovno, až sa konečne príde do skalnej miestnosti, kde horia početné lampy. Muži aj ženy tu kľacia ponorení v hlbkej pobožnosti v najväčšom tichu. Mnohí sa už pred vstupom vyzúvajú, tak im je sväté toto miesto; a sotva kto sem príde alebo odtiaľto odíde, žeby nepokľakol a nepobozkal svätú pôdu. Čo sa také zvláštne mohlo stať na tomto mieste?

Bartolomé Esteban Perez Murillo, *Zvestovanie*

zdroj: wikimedia commons

Pred (vyše) dvetisíc rokmi tu prebývala chudobná panna. Zotrvávajú raz v modlitbe, videla zrazu ako k nej do izby vchádza anjel. Miesto, kde anjel stál, je označené stĺpom. Anjel oslovil začudovanú pannu nasledujúcimi slovami:

«Zdravas Mária!»

Tieto slová, ktoré anjel povedal užasnutej panne v tichej komôrke v Nazarete, dostali sa na verejnosť a odvtedy zaznievajú svetom ako lúbezný zvuk nebeského zvonu. Koľko miliónov ľudských jazykov vyslovuje tieto slová s nábožnosťou, odkedy ich anjel vyriekol! Neminie ani okamih, žeby toto pozdravenie nebolo niekde na zemi vyrieknuté. Kto je však ona, ktorú ľudia pozdravujú toľkokrát, koľko je lístia na stromoch a trávy na poliach, koľko rosných kvapiek na bylinách v lete a koľko snehových vločiek v čase zimnom na svete? Či je to vec dovolená, aby sme Božieho tvora tak veľmi ctili a velebili?

Veď keby nám slnce nedávalo potrebné svetlo a teplo, nemohli by sme vidieť ani pracovať; nič by nám na poli nerástlo, ani nedozrievalo. Bez slnca by na zemi bola tma a smrť. A preto niet divu, že pohanania nepoznajúci Stvoriteľa, klaňali sa slnku a považovali ho za boha. Slnce zaiste nie je bohom, je však studnicou nebeskou, z ktorej Boh vylieva na všetko stvorenie svetlo a život, vzrast, krásu a potešenie. To nikto nemôže popierať. Lež čo ak by na tomto svete bolo iné také stvorenie, skrze ktoré by Boh poskytoval ľuďom život a pomoc tu na zemi, rovno tak ako aj večné spasenie ich dušiam: Či by sme takéto stvorenie nemali si nadovšetko ctiť a vážiť, hoci by sme sa mu ako stvoreniu klaňať nesmeli? Bez obalu povedané: spasenie všetkých ľudí a celého sveta je Ježiš Kristus; a stvorenie, skrze ktoré Boh daroval svetu Spasiteľa, je Blahoslavená Panna Mária. Preto dobre činíme, volajúc: «Zdravas Mária!»

Drahý čitateľ!

Ak si ty roľník, a vozy obilím vysoko naložené tiahnu do tvojho dvora, a zlatoklasé snopy tak vysoko siahajú, že napriek utiahnutému pavúzu (žrd', pozn. red.) vráta sotva vozom stačia: Či si ty ozaj za nič nebudeš vážiť polia, na ktorých sa ti tak výborné obilie urodilo?

Ak si ty vinohradník, a nastane krásna jeseň, a urodí sa ti víno, aké si ľudia nepamätajú; veselá chasa po vinici strieľa a kupec prv, než by bol to víno okúsil, a nejednajúc sa, dobrovoľne pridáva na cene: tu by mohol neviem kto prísť so závdavkom na dlani, aby ti vinohrad odkúpil, ty sa veru nepripraviš o svoju vinicu, kde sa ti tak dobré a výborné víno urodilo.

Ak si baník a pracuješ hlboko v štôlni pod zemou – ťažká to veru a nebezpečná práca: aký nešťastný by si bol, keby ti tak v hľbokej skalnej klenbe zrazu kahanec vyhasol. Preto ti vždy býva drahocennou malá lampa a tiché svetielko, ktoré sa v nej trblieta.

Ak si kresťan a ak poznáš jasne ohavnosť svojich hriechov, horko a skrúsenie ich ľutuješ, a nachádzaš útechu aj potešenie v Ježišovi Kristovi: teda ti je zaiste kríž, na ktorom On čnel a trpel, znamením najsvätejším. A keby si až teraz ten pravý kríž videl, nebolo by istotne pre teba nič ctihodnejšie na tomto svete. Keď teda už aj kríž, na ktorom Spasiteľ trpel, v tolkej úcte máš, či potom nebudeš ctiť matku, ktorá Spasiteľa pod srdcom nosila? A keďže si baník váži svetlo malej lampy, či nám nemá byť vysoko vážená Matka, z ktorej zasvietilo «Svetlo sveta». A ak je človeku drahocenná pôda, ktorá mu chlieb a víno prináša, či mu nemá byť drahocennou aj tá, z ktorej živý chlieb pochádza a z ktorej nebeský prameň vytryskol? Či je to teda proti rozumu alebo ľudskej vážnosti, keď milióny kresťanov každodenne s úctou, radosťou a láskou volajú: «Zdravas Mária!»

Zdroj: flickr.com

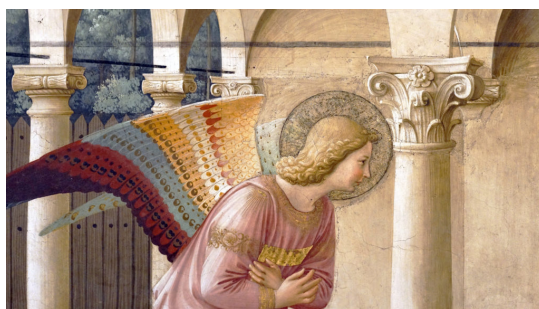
Lež poviem ti ešte jedno, drahý čitateľ, čo ťa veru musí pohnúť ku zvlášť veľkej úcte k Preblahoslavenej Panne. Stojac pri lôžku chorého, ktorý je nám inak celkom cudzí a neznámy, máme s ním útrpnosť a radi by sme mu pomohli, keby sme len vedeli ako. Mnohé dieťa, inak divé a ľahkomyselné, vidiac trpieť otca alebo matku, povie: Radšej by som sám trpel, než sa na to díval! O čo viac to teda musí dojať matku, keď vidí trpieť jediného nevinného syna!

A vskutku! Keď urputní nepriatelia bili Ježiša, viac to bolelo Máriu, než Jeho samotného. Keď mu drzo pluli do tváre, bola by to radšej ona sama zniesla. Keď ho šľahali bičom po chrbte, bola by radšej zachytila rany vlastným telom. Keď ho viedli na Kalváriu a on mukami strýznený vliekol ťažké bremeno kríža, tu si Matka nepochybne pomyslela: Bodaj by ten kríž radšej na mňa vložili. A keď nasadili klince a ťažké kladivo prerážalo ich mäsom a kosťami – hrozné to muky, hroznejšie, než vidieť rakvu nad dieťaťom zatvárať! – Tu jej tlklo srdce žiadosťou: keby radšej ten klinec moju ruku, moju nohu, moje srdce prebíjal.

A keď sa na kríži týčil a ako žeravý uhoľ zotlieval v plameni ukrutných bolestí, tu povzdychla si v mysli: Dvojnásobne by som to všetko na seba vzala, keby som len mohla sama za neho trpieť!

Vyznaj, drahý čitateľ, či za takúto sústrasť, za takéto utrpenie so svojim Synom nezasluhuje si Mária, aby sme každodenne s úctou a vďačnosťou zvolali: Zdravas Mária?!

Dnes slávi svätá Cirkev dvojakú slávnosť: Vtelenie Pána a spolu s tým aj slávnosť Blahoslavenej Panny Márie, že sa stala matkou Božou. Toto preutešené tajomstvo nám zvestuje zvon tri razy z veže, a kedykoľvek ráno, na poludnie a večer zaznieva jeho zvuk, nábožný katolík, prežehnávajúc sa zavše znamením sv. kríža, volá: Zdravas Mária!

Zdroj: flickr.com / Steven Zucker

Pápež Urban II. prikázal, aby sa v každej obci každodenne trikrát zvonilo «Anjel Pána», aby takto kresťania, spočívajúci doma či na poli, modlili sa k Blahoslavenej Panne za tých hrdinov, ktorí ďaleko na križiackych výpravách účasť mali. A u nás v Uhorsku bola zavedená táto pobožnosť k Bohorodičke roku 1309 na cirkevnom sneme, ktorý sa konal v Udvarde (dnes Dvory nad Žitavou, pozn. red.) v kráľovskej kúrii na vršku svätého Martina pod vedením ostrihomského arcibiskupa Tomáša z Monoszló.

Križiacke vojny sa síce už dávno pominuli, ale celý náš život je vlastne neustále križiacke ťaženie proti nepriateľom nášho spasenia. Preto potrebujeme pomoc a podporu Božiu, ktorú nám svojím príhovorom len Mária sprostredkovať môže. Pápež Benedikt XIII. spojil roku 1724 s modlitbou «Anjel Pána» plnomocné odpustky. Kto sa teda «Anjel Pána» každodenne trikrát pomodlí a mesačne raz aj sväté sviatosti prijíma, obdrží každý mesiac plnomocné odpustky.

Modlitba

Ó Bože, skrúšeným srdcom Ti ďakujem, že si svojho jednorodeného Syna nechal stať sa človekom, a Máriu jeho sv. Matku učinil si aj mne matkou; popraj mi svätej milosti, aby som Teba, Boha a Pána môjho, nikdy neprestával milovať a Máriu, Matku, so synovskou oddanosťou ctiť si a vážiť. Amen

-mip-

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/zvestovanie-panny-marie/>